

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 694

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 octombrie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
313. — Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din zonele urbane	2-4		
1.460. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din zonele urbane	4		
★			
314. — Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	4-5		
1.461. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	6		
★			
319. — Lege pentru instituirea Zilei mamei și a Zilei tatălui	6		
1.468. — Decret privind promulgarea Legii pentru instituirea Zilei mamei și a Zilei tatălui	6		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.800. — Ordin al ministrului economiei pentru modificarea pct. 9.1 din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.287/2008 privind lansarea Cererii de propuneri de proiecte de investiții în modernizarea și realizarea de noi capacități de producere a energiei		electrice și termice, prin valorificarea resurselor energetice regenerabile, pentru acordarea asistenței financiare nerambursabile prin Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”, axa prioritară 4, domeniul major de intervenție 2, operațiunea 4.2 „Sprijinirea investițiilor în modernizarea și realizarea de noi capacități de producere a energiei electrice și termice, prin valorificarea resurselor energetice regenerabile: a biomasei, a resurselor hidroenergetice (în unități cu putere instalată mai mică sau egală 10 MW), solare, eoliene, a biocombustibilului, a resurselor geotermale și a altor resurse regenerabile de energie”	7
		4.843. — Ordin al ministrului educației, cercetării și inovării privind aprobarea Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului de atestare a competențelor profesionale ale absolvenților claselor de matematică-informatică și matematică-informatică, intensiv informatică	8-10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
		Decizia nr. 7 din 9 februarie 2009	11-12
		Decizia nr. 8 din 9 februarie 2009	12-14
		Decizia nr. 9 din 9 februarie 2009	14-15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
		35. — Circulară privind punerea în circulație, în scop numismatic, a unei monede dedicate aniversării a 100 de ani de la inaugurarea Portului Constanța	16
		38. — Circulară privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii începând cu perioada de aplicare 24 septembrie—23 octombrie 2009	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din zonele urbane**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din zonele urbane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 18 ianuarie 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul legii se modifică și va avea următorul cuprins:**„L E G E****privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților”****2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Prezenta lege reglementează administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, în vederea asigurării calității factorilor de mediu și a stării de sănătate a populației.”

3. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Statul recunoaște dreptul fiecărei persoane fizice la un mediu sănătos, accesul liber pentru recreere în spațiile verzi proprietate publică, dreptul de a contribui la amenajarea spațiilor verzi, la crearea aliniamentelor de arbori și arbuști, în condițiile respectării prevederilor legale în vigoare.”

4. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Spațiile verzi se compun din următoarele tipuri de terenuri din intravilanul localităților:

a) spații verzi publice cu acces nelimitat: parcuri, grădini, scuaruri, fâșii plantate;

b) spații verzi publice de folosință specializată:

1. grădini botanice și zoologice, muzee în aer liber, parcuri expoziționale, zone ambientale și de agrement pentru animalele dresate în spectacolele de circ;

2. cele aferente dotărilor publice: creșe, grădinițe, școli, unități sanitare sau de protecție socială, instituții, edificii de cult, cimitire;

3. baze sau parcuri sportive pentru practicarea sportului de performanță;

c) spații verzi pentru agrement: baze de agrement, poli de agrement, complexuri și baze sportive;

d) spații verzi pentru protecția lacurilor și cursurilor de apă;

e) culoare de protecție față de infrastructura tehnică;

f) păduri de agrement.”

5. Articolele 4 și 5 se abrogă.**6. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 6. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *parc* — spațiu verde, cu suprafața de minimum un hectar, format dintr-un cadru vegetal specific și din zone construite, cuprinzând dotări și echipări destinate activităților cultural-educative, sportive sau recreative pentru populație;

b) *scuar* — spațiu verde, cu suprafața mai mică de un hectar, amplasat în cadrul ansamblurilor de locuit, în jurul unor dotări

publice, în incintele unităților economice, social-culturale, de învățământ, amenajărilor sportive, de agrement pentru copii și tineret sau în alte locații;

c) *grădină* — teren cultivat cu flori, copaci și arbuști ornamentali care este folosit pentru agrement și recreere, fiind deschis publicului;

d) *fâșie plantată* — plantație cu rol estetic și de ameliorare a climatului și calității aerului, realizată în lungul căilor de circulație sau al cursurilor de apă;

e) *grădină botanică* — grădină în care sunt prezentate colecții de plante vii cultivate în condiții naturale ori de seră, în vederea studierii acestora sau doar pentru curiozitățile pe care le prezintă;

f) *grădină zoologică* — orice colecție de animale vii, menținute într-un amplasament administrat și deschis publicului, în scopul promovării conservării biodiversității și pentru a furniza mijloace de educație, informare și petrecere a timpului liber, în relație cu prezentarea și conservarea vieții sălbatice;

g) *muzeu în aer liber* — instituție care dispune de un spațiu verde neacoperit, special amenajat, în vederea expunerii și studierii unor obiecte de artă, relicve, documente istorice și științifice și a educării publicului;

h) *bază sau parc sportiv pentru practicarea sportului de performanță* — complex format dintr-un cadru vegetal și din zone construite, special amenajate și dotate pentru practicarea diferitelor sporturi (complex de instalații sportive);

i) *parc expozițional* — spațiu verde special amenajat destinat informării publicului și promovării unor evenimente;

j) *spații verzi aferente locuințelor de tip condominiu* — spații verzi formate dintr-un cadru vegetal, amplasate adiacent blocurilor de locuințe de tip condominiu, cu rol estetic și de protecție, de ameliorare a climatului și a calității aerului;

k) *pădure de agrement* — pădure sau zonă împădurită în care se realizează diferite lucrări în vederea creării unui cadru adecvat petrecerii timpului liber;

l) *spații verzi pentru protecția cursurilor de apă și lacurilor* — plantații realizate în lungul cursurilor de apă sau împrejurul lacurilor, al căror rol principal este de protecție a acestora;

m) *culoare de protecție față de infrastructura tehnică* — plantații realizate în lungul căilor de circulație sau în jurul unor instalații cu potențial ridicat de poluare, în vederea ameliorării calității mediului și protejării infrastructurii aferente.”

7. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Persoanele juridice au următoarele obligații:

a) să asigure integritatea, refacerea și îngrijirea spațiilor verzi aflate în proprietatea lor;

b) să coopereze cu autoritățile teritoriale și centrale pentru protecția mediului, cu cele ale autorității centrale pentru amenajarea teritoriului și cu autoritățile administrației publice locale la toate lucrările preconizate în spațiile verzi și să facă propuneri pentru îmbunătățirea amenajării acestora;

c) să nu diminueze suprafețele inventariate ca spații verzi.”

8. La articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Persoanele juridice care concesionează terenuri pentru construcția și amplasarea în spațiile verzi a obiectivelor pentru activități socioculturale sunt obligate să obțină avizele, acordurile și autorizațiile prevăzute de legislația în vigoare. Locul de amplasare a obiectivelor, suprafața terenurilor și condițiile de desfășurare a activității ulterioare se determină în baza unor proiecte de specialitate, de amenajare a teritoriului și urbanism, avizate și aprobate conform legii, cu obligativitatea ca suprafețele cumulate ale acestor construcții să nu ocupe mai mult de 10% din suprafața spațiului verde respectiv.”

9. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Municipiile de rang zero și unu au obligația să efectueze, până la data de 1 ianuarie 2011, auditul suprafeței, calității și accesibilității spațiilor verzi, urmat de elaborarea unei strategii și a unui plan de acțiune privind conservarea și dezvoltarea rețelei de spații verzi.

(2) Strategia privind conservarea și dezvoltarea rețelei de spații verzi are în vedere distribuția echilibrată a acestora în raport cu specificul unității teritoriale de referință, precum și crearea de spații verzi prin transformarea terenurilor neproductive, a altor categorii de terenuri și prin aplicarea de metode alternative.

(3) La extinderea suprafeței intravilanului localităților, autoritățile publice locale au obligația să asigure o cotă de 5% pentru amenajarea de spații verzi publice.”

10. La articolul 14, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) În cazul arborilor ornamentali (tei, salcâm, castan, arțar, mesteacăn, stejar) plantați pe spațiile verzi din domeniul public, precum și al celor plantați în aliniamente în lungul bulevardelor și străzilor, pe terenurile din zonele urbane și rurale, este interzisă intervenția cu tăieri în coroana acestora, cu excepția lucrărilor de eliminare a ramurilor uscate sau a celor care afectează siguranța traficului pietonal și rutier, a imobilelor aflate în apropiere, precum și a celor de pe traseul rețelelor aeriene.”

11. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Autoritățile administrației publice locale au obligația să țină evidența spațiilor verzi de pe teritoriul unităților administrative, prin constituirea registrelor locale ale spațiilor verzi, pe care le actualizează ori de câte ori intervin modificări.

(2) Evidența spațiilor verzi are drept scop organizarea folosirii raționale a acestora, a regenerării și protecției lor eficiente, cu exercitarea controlului sistematic al schimbărilor calitative și cantitative, precum și asigurarea informațiilor despre spațiile verzi.

(3) Registrele locale ale spațiilor verzi se constituie pe baza normelor tehnice aprobate prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și locuinței, cu avizul ministrului mediului și al ministrului administrației și internelor, în termen de un an de la elaborarea și publicarea acestora.”

12. La articolul 19, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Registrul local al spațiilor verzi este un sistem informațional care cuprinde datele tehnice ale tuturor spațiilor verzi conform indicilor de calitate și cantitate.”

13. La articolul 20, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Schimbarea destinației terenurilor înregistrate în registrul local al spațiilor verzi se poate face numai pentru lucrări de utilitate publică, stabilite în baza documentațiilor de urbanism, aprobate conform legislației în vigoare.”

14. La articolul 20, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) În limita unei cote de 5% din suprafața fiecărui obiectiv înregistrat în registrul local al spațiilor verzi, autoritățile administrației publice locale pot autoriza amplasarea unor construcții ușoare, cu caracter provizoriu, pentru activitățile de comerț și alimentație publică, în conformitate cu documentațiile de urbanism legal aprobate.”

15. La articolul 21, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Finanțarea lucrărilor de regenerare a spațiilor verzi se realizează cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Sursele de finanțare necesare pentru aplicarea măsurilor de administrare și gospodărire a spațiilor verzi vor fi prevăzute în bugetele locale, începând cu anul 2010.”

16. La articolul 25 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) de la 50 lei la 100 lei pentru persoane fizice și de la 1.000 lei la 10.000 lei pentru persoane juridice, pentru încălcarea prevederilor art. 7 lit. a), b) și c), art. 8, 11, art. 18 alin. (3) și ale art. 23 lit. a), f), g), h), i), k) și l);”

17. La articolul 25 alineatul (1), după litera c) se introduc două noi litere, literele d) și e), cu următorul cuprins:

„d) de la 20.000 lei la 40.000 lei pentru persoane fizice și de la 40.000 lei la 70.000 lei pentru persoane juridice, pentru încălcarea prevederilor art. 14 alin. (5);

e) de la 100.000 lei la 200.000 lei pentru nerespectarea prevederilor art. 12 alin. (1).”

18. La articolul 25, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit al Gărzii Naționale de Mediu, de persoanele împuternicite în acest scop de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și de către primari sau împuterniciți ai acestora.”

Art. II. — (1) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, se elaborează conținutul-cadru al auditului și al strategiei referitoare la conservarea și dezvoltarea rețelei de spații verzi, care se aprobă prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale responsabil cu urbanismul și al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(2) Normele tehnice prevăzute la art. 18 alin. (3) din Legea nr. 24/2007, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se modifică și se completează corespunzător și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. III. — Până la realizarea registrelor locale ale spațiilor verzi, schimbarea destinației spațiilor verzi definite ca atare în Legea nr. 24/2007 poate fi făcută doar pe baza unor documentații de urbanism legal aprobate, care să stabilească și lucrările de utilitate publică necesare.

Art. IV. — Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din zonele urbane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 18 ianuarie 2007, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 12 octombrie 2009.
Nr. 313.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din zonele urbane

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din zonele urbane și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 9 octombrie 2009.
Nr. 1.460.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 26 aprilie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 228/2007, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) În sensul prevederilor alin. (1), fac obiectul verificării aspectele procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor cu valoare estimată, fără TVA, egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 124 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu

modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 1, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la dispozițiile alin. (2), în cazul unor solicitări din partea organismelor și entităților publice, pot face obiectul verificării și aspectele procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de lucrări/servicii cu valoarea estimată, fără TVA, mai mică decât valorile prevăzute la alin. (2).”

3. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Ministerul Finanțelor Publice, prin structurile sale specializate de la nivel central și teritorial, efectuează verificarea procesului de atribuire a contractelor, în mod selectiv, pe baza unor criterii de selecție. Metodologia de selecție va fi stabilită prin normele de aplicare ale prezentei legi.”

4. La articolul 4, partea introductivă și literele a), b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 4. — În îndeplinirea funcției de verificare, atribuțiile Ministerului Finanțelor Publice sunt următoarele:

a) urmărirea derulării principalelor etape ale procedurilor de atribuire a contractelor prevăzute la art. 1 alin. (2) și (2¹);

b) analiza documentației de atribuire întocmită de autoritatea contractantă, în scopul atribuirii contractelor prevăzute la art. 1 alin. (2) și (2¹);

c) elaborarea de rapoarte de activitate pentru fiecare procedură de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, care a fost supusă verificării de către observatorii desemnați, în termen de 10 zile lucrătoare de la finalizarea activității de verificare;”

5. După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 4¹, cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. — Autoritățile contractante inițiatoare ale procedurilor de atribuire, selectate pentru verificare, au obligația de a îndeplini în termenul stabilit prin dispozițiile legislației secundare, următoarele:

a) de a pune la dispoziție documentația de atribuire, în situația în care aceasta nu este disponibilă în sistemul electronic de achiziții publice, precum și toate documentele aferente derulării procedurii de atribuire;

b) de a informa asupra calendarului de derulare a procesului de evaluare a candidaturilor/ofertelor și asupra oricăror modificări aduse calendarului de derulare a procesului de evaluare;

c) de a pune la dispoziție raportul procedurii de atribuire, înainte de a fi aprobat de către conducătorul autorității contractante, în vederea asigurării scopului preventiv al funcției de verificare;

d) de a notifica semnarea contractului/acordului-cadru, în termen de 3 zile de la semnarea acestuia de către ambele părți, precizând data semnării, ofertantul câștigător și prețul.”

6. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Pentru procedurile de atribuire care nu impun publicarea unui anunț de participare în sistemul electronic de achiziții publice, autoritățile contractante au obligația de a înștiința Ministerul Finanțelor Publice asupra procedurii ce urmează a fi derulată, cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de data limită stabilită pentru depunerea ofertei.”

7. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Constituie contravenții și se sancționează următoarele:

a) nerespectarea obligației prevăzute la art. 4¹, cu amendă de la 10.000 lei la 15.000 lei;

b) încălcarea prevederilor art. 5 alin. (1), cu amendă de la 5.000 lei la 7.000 lei;

c) netrimiteria în termen de 3 zile lucrătoare a documentelor și informațiilor solicitate de observatorii desemnați, cu amendă de la 15.000 lei la 20.000 lei.”

8. La articolul 10, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1), agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.”

9. Articolul 13 se abrogă.

Art. II. — Articolul II al Legii nr. 228/2007 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 12 iulie 2007, se abrogă.

Art. III. — Prezenta lege intră în vigoare la 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IV. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 26 aprilie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 228/2006, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

DANIELA POPA

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 9 octombrie 2009.
Nr. 1.461.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****L E G E****pentru instituirea Zilei mamei și a Zilei tatălui**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Prima duminică a lunii mai se instituie ca Ziua mamei.

Art. 2. — A doua duminică a lunii mai se instituie ca Ziua tatălui.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
DANIELA POPA

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 13 octombrie 2009.
Nr. 319.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru instituirea Zilei mamei și a Zilei tatălui**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru instituirea Zilei mamei și a Zilei tatălui și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 octombrie 2009.
Nr. 1.468.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI

ORDIN

pentru modificarea pct. 9.1 din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.287/2008 privind lansarea Cererii de propuneri de proiecte de investiții în modernizarea și realizarea de noi capacități de producere a energiei electrice și termice, prin valorificarea resurselor energetice regenerabile, pentru acordarea asistenței financiare nerambursabile prin Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”, axa prioritară 4, domeniul major de intervenție 2, operațiunea 4.2 „Sprijinirea investițiilor în modernizarea și realizarea de noi capacități de producere a energiei electrice și termice, prin valorificarea resurselor energetice regenerabile: a biomasei, a resurselor hidroenergetice (în unități cu putere instalată mai mică sau egală 10 MW), solare, eoliene, a biocombustibilului, a resurselor geotermale și a altor resurse regenerabile de energie”

În baza Hotărârii Guvernului nr. 457/2008 privind cadrul instituțional de coordonare și de gestionare a instrumentelor structurale,

în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de Coeziune, cu Regulamentul (CE) nr. 1.080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.783/1999, cu Cadrul strategic național de referință 2007—2013 și cu Decizia Comisiei nr. 3.472/2007 de aprobare a Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.720/2008 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei emite următorul ordin:

Art. I. — Punctul 9.1 din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.287/2008 privind lansarea Cererii de propuneri de proiecte de investiții în modernizarea și realizarea de noi capacități de producere a energiei electrice și termice, prin valorificarea resurselor energetice regenerabile, pentru acordarea asistenței financiare nerambursabile prin Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”, axa prioritară 4, domeniul major de intervenție 2, operațiunea 4.2 „Sprijinirea investițiilor în modernizarea și realizarea de noi capacități de producere a energiei electrice și termice, prin valorificarea resurselor energetice regenerabile: a biomasei, a resurselor hidroenergetice (în unități cu putere instalată mai mică sau egală 10 MW), solare, eoliene, a biocombustibilului, a resurselor geotermale și a altor resurse regenerabile de energie”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 și 599 bis din 11 august 2008, se modifică după cum urmează:

1. Condiția privind „Proiectul tehnic” se modifică și va avea următorul cuprins:

„• Proiectul tehnic; acesta nu este necesar dacă solicitantul transmite listele de lucrări și echipamente necesare, precum și foile de date tehnice pentru toate echipamentele mecanice și electrice cuprinse în listele de lucrări și echipamente pe care le implică proiectul, care trebuie să se regăsească în devizele pe obiect și în devizul general; toate aceste documente trebuie semnate și ștampilate pe fiecare pagină de reprezentantul legal al solicitantului și însușite de acesta printr-o declarație în sensul că acestea se vor implementa în cadrul proiectului; OIE poate

solicita modificarea sau completarea oricăruia dintre aceste documente.”

2. Condiția privind „Documentele care atestă capacitatea solicitantului de a asigura contribuția proprie la valoarea cheltuielilor eligibile și de a finanța cheltuielile neeligibile ale proiectului (extras de cont/contract de credit care să acopere valoarea însumată a acestora)” se modifică și va avea următorul cuprins:

„• Documentele care atestă capacitatea solicitantului de a asigura contribuția proprie la valoarea cheltuielilor eligibile și de a finanța cheltuielile neeligibile ale proiectului; OIE apreciază dacă acestea dovedesc capacitatea solicitantului în acest sens.”

3. Condiția privind „În cazul în care, în urma cererilor OIE, solicitantul amână nejustificat încheierea contractului sau prezentarea documentelor de mai sus, pe o perioadă mai lungă de 45 de zile de la data solicitării în scris a acestora, se va decide respingerea finanțării proiectului.” se modifică și va avea următorul cuprins:

„În cazul în care, în urma cererilor OIE, solicitantul amână nejustificat încheierea contractului sau prezentarea documentelor de mai sus, pe o perioadă mai lungă de 45 de zile de la data solicitării în scris a acestora, se va decide respingerea finanțării proiectului. Pentru motive temeinice, OIE poate prelungi termenul de 45 de zile cu maximum încă un termen de 45 de zile.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei,
Adriean Videanu

București, 9 octombrie 2009.

Nr. 1.800.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI INOVĂRII

ORDIN**privind aprobarea Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului de atestare a competențelor profesionale ale absolvenților claselor de matematică-informatică și matematică-informatică, intensiv informatică**

În conformitate cu prevederile Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 51/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării,

ministrul educației, cercetării și inovării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de organizare și desfășurare a examenului de atestare a competențelor profesionale ale absolvenților claselor de matematică-informatică și matematică-informatică, intensiv informatică. Metodologia este cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Metodologia prevăzută la art. 1 se aplică începând cu anul școlar 2009—2010.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Direcția generală educație timpurie, școli, performanță și programe, Direcția acreditarea, evaluarea și performanța în cariera didactică, Direcția generală învățământ în limbile minorităților și relația cu Parlamentul, inspectoratele școlare, precum și conducerile unităților de învățământ duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul educației, cercetării și inovării,
Ecaterina Andronescu

București, 27 august 2009.
Nr. 4.843.

ANEXĂ

METODOLOGIE**de organizare și desfășurare a examenului de atestare a competențelor profesionale ale absolvenților claselor de matematică-informatică și matematică-informatică, intensiv informatică****I. Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezenta metodologie cuprinde normele de organizare și desfășurare a examenului pentru obținerea atestatului profesional de către absolvenții claselor de matematică-informatică și matematică-informatică, intensiv informatică.

Art. 2. — *Atestatul* este un act prin care se confirmă pregătirea de specialitate/profesională dobândită de absolvenții de liceu, cursuri de zi. El se eliberează absolvenților claselor menționate la art. 1, care au promovat proba de specialitate prevăzută de prezenta metodologie, în condițiile prevăzute la art. 5.

Art. 3. — (1) Candidații proveniți din învățământul de stat pot susține examenul de atestare a competențelor profesionale, fără taxă, cel mult de două ori. Prezentările ulterioare la acest examen sunt condiționate de achitarea unor taxe de examen.

(2) Candidații din învățământul particular vor susține examenul de atestat într-un centru de examen organizat astfel:

a) pentru unitățile de învățământ acreditate, în unitatea respectivă;

b) pentru unitățile de învățământ autorizate, înființate conform legii, într-un centru de examen aparținând învățământului de stat, stabilit de inspectoratul școlar județean/al municipiului București; în acest caz candidații vor plăti o taxă de examen.

(3) Taxele de examen prevăzute la alin. (1) și (2) vor fi stabilite de fiecare inspectorat școlar. La stabilirea cuantumului taxelor se vor lua în calcul toate cheltuielile per candidat.

Art. 4. — Înscrierea candidaților la examenul de atestare a competențelor profesionale se face la secretariatul liceului la care elevul este înscris sau pe care l-a absolvit (în cazul candidaților din seriile anterioare), în perioada stabilită prin graficul de acțiuni privind organizarea și desfășurarea probei.

II. Conținutul probei de specialitate pentru obținerea atestatului

Art. 5. — (1) Atestatul se obține după susținerea și promovarea de către candidați a unei probe de specialitate.

(2) Competențele certificate în urma promovării examenului de atestare profesională sunt:

a) pentru absolvenții claselor de matematică-informatică, intensiv informatică:

I. realizarea designului și structurii produselor soft necesare implementării de sisteme software, aplicații software, baze de date, pagini web (software orientat client);

II. particularizarea, configurarea și modificarea aplicațiilor software, în scopul adaptării sistemelor informaționale ale clientului;

b) pentru absolvenții claselor de matematică-informatică:

I. realizarea managementului site-urilor web, sistemelor de operare a calculatoarelor;

II. furnizarea facilităților de procesare a datelor, inclusiv a serviciilor-suport.

Art. 6. — Proba de specialitate constă în:

a) probă practică: realizarea practică pe calculator a cerințelor din biletul extras în ziua probei. Biletul va cuprinde 3 subiecte:

- (i) un subiect privind sistemele de gestiune a bazelor de date;
- (ii) un subiect de programare;
- (iii) un subiect vizând sisteme de operare sau abilități de tehnoredactare, calcul tabelar sau prezentări PowerPoint.

b) proiect: prezentarea și motivarea teoretică a unui proiect (produs soft) realizat în timpul orelor de laborator, al ultimului an de studiu; produsele pot fi realizate și în echipă (2—3 elevi), în funcție de complexitatea proiectului.

III. Comisiile de examinare

Art. 7. — (1) Coordonarea examenului de atestare a competențelor profesionale pentru absolvenții claselor de matematică-informatică și matematică-informatică, intensiv informatică, se asigură de Comisia Națională de Evaluare și Certificare care se constituie anual și funcționează în cadrul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(2) Organizarea și desfășurarea examenului sunt coordonate de comisia județeană/municipiului București, constituită anual în următoarea componență:

- a) președinte — inspector școlar general adjunct;
- b) vicepreședinte — inspectorul școlar de specialitate;
- c) secretar — cadru didactic de specialitate.

(3) Componența nominală a comisiei se aprobă anual, până la data de 15 decembrie, prin decizie a inspectorului școlar general.

Art. 8. — Comisia județeană/municipiului București are următoarele atribuții:

a) organizează, coordonează și răspunde de desfășurarea examenului de atestare a competențelor profesionale ale absolvenților claselor de matematică-informatică și matematică-informatică, intensiv informatică, la nivelul județului/municipiului București;

b) analizează propunerile consiliilor de administrație ale unităților de învățământ de constituire a comisiilor de examinare de la nivelul acestora, avizează componența acestora și le înaintează inspectorului școlar general pentru emiterea deciziilor de numire, cu cel puțin 10 zile înainte de data examenului;

c) controlează modul de organizare și desfășurare a examenului de atestare a competențelor profesionale la nivelul unităților de învățământ;

d) primește de la comisiile din unitățile de învățământ rapoarte privind organizarea și desfășurarea examenului (anexa la metodologie);

e) analizează, pe baza rapoartelor transmise de unitățile de învățământ, modul de organizare și desfășurare a examenului, întocmește și transmite Direcției generale educație timpurie, școli, performanță și programe din cadrul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, în termen de 15 zile de la afișarea rezultatelor, raportul cu privire la rezultatele examenului (anexa la metodologie).

Art. 9. — (1) Comisiile de examinare din unitățile de învățământ au următoarea componență:

a) președinte — directorul, directorul adjunct (fără drept de notare);

b) vicepreședinte — metodist al inspectoratului școlar județean/Inspectoratului Școlar al Municipiului București sau profesor de specialitate având cel puțin gradul II, din afara unității școlare (fără drept de notare);

c) secretar — responsabilul catedrei de specialitate/comisiei metodice din unitatea școlară respectivă (fără drept de notare);

d) membri — 2 profesori de specialitate, de regulă din aceeași unitate școlară în care învață elevii, cu drept de notare.

(2) Un membru al comisiei va fi desemnat responsabil cu respectarea normelor de protecție a muncii.

(3) O comisie de examinare la nivelul unității de învățământ se constituie pentru un număr de maximum 90 de candidați (de regulă 3 clase).

(4) În cazul unui număr mai mare de candidați se pot constitui subcomisii în cadrul aceleiași comisii. Pentru fiecare subcomisie se numesc câte 2 membri cu drept de notare.

Art. 10. — Comisiile de examinare din unitățile de învățământ au următoarele atribuții:

a) întocmesc graficul de acțiuni privind organizarea și desfășurarea probei și îl afișează cu cel puțin două zile înainte de începerea acesteia;

b) pregătesc documentația tehnică, sălile, aparatele, echipamentele și asigură condițiile normale de desfășurare a probei;

c) stabilesc criteriile de evaluare pentru lucrările practice;

d) organizează și efectuează examinarea, evaluarea și notarea candidaților;

e) afișează rezultatele probelor în fiecare zi, la sfârșitul etapei;

f) înaintează comisiei județene/municipiului București, în termen de 3 zile de la încheierea examenului, un raport asupra modului de desfășurare a examenului, care să conțină și propuneri cu privire la optimizarea desfășurării examenului pentru obținerea atestatului;

g) în cadrul comisiei de examinare, președintele și vicepreședintele monitorizează examenul și urmăresc respectarea metodologiei de examen.

IV. Organizarea și desfășurarea probei pentru obținerea atestatului

Art. 11. — (1) Examenul se desfășoară în perioada 1—30 mai. Comisia de examen din fiecare unitate școlară va elabora graficul propriu de desfășurare a examenului de atestare a competențelor profesionale.

(2) Pentru cazuri speciale (cazuri medicale, participarea la loturi naționale etc.) semnalate de comisia de examinare comisiei județene/municipiului București, până la data de 30 mai, comisia județeană/municipiului București propune o comisie de examinare, numită prin decizie a inspectorului general, care să evalueze candidații respectivi până la data de 10 iunie, într-un centru unic la nivelul județului/municipiului București.

(3) Graficul de acțiuni privind organizarea și desfășurarea probelor cuprinde:

a) perioada pentru înscrierea candidaților și depunerea proiectelor (cu 10 zile înainte de data desfășurării examenului);

b) programarea pe zile și ore a candidaților, în ordine alfabetică, pe clase (grupe) și specializări.

(4) Proba de specialitate se desfășoară în afara orelor de curs. Proba de specialitate se susține în cabinete sau laboratoare de specialitate, în unitățile școlare liceale.

Art. 12. — (1) Stabilirea subiectelor pentru proba practică se face la nivelul județului/municipiului București, în consiliul consultativ al disciplinei și sunt avizate de inspectorul de specialitate. Subiectele se transmit către licee până la data de 15 ianuarie.

(2) În ziua și la ora anunțate prin grafic, fiecare candidat va extrage biletul pentru proba practică, va aborda practic subiectele, apoi va prezenta în fața comisiei proiectul corespunzător instruirii profesionale și științifice.

(3) Catedra de specialitate din fiecare liceu elaborează și afișează, până la sfârșitul lunii decembrie a anului școlar în curs, listele cu teme pentru proiect (produs soft). La selectarea temelor se va ține seama de aspectele fundamentale prevăzute în programa școlară și se va urmări în mod special latura practic-aplicativă a domeniului. Temele proiectelor practice vor

fi astfel stabilite încât să aibă grade de complexitate aproximativ egale.

(4) Stabilirea temelor pentru realizarea produsului soft și alegerea acestora de către candidați, sub semnătură, se fac la nivelul unității de învățământ, până la data de 15 ianuarie.

(5) Elevii elaborează/pregătesc lucrările sub îndrumarea profesorilor care predau la clasă. Acestea vor fi depuse la secretariatul unității de învățământ și înregistrate până la data de 1 mai. Proiectul va fi însoțit de un referat cu privire la proiectul depus de candidat, întocmit de profesorul îndrumător și finalizat cu admis/respins.

Art. 13. — Durata probei de specialitate trebuie să fie de maximum două ore, astfel:

a) proba practică — maximum 90 de minute/candidat. Membrii comisiei evaluează lucrările respective și acordă o notă fiecărui candidat, pentru fiecare subiect în parte;

b) susținerea proiectului — maximum 30 de minute/candidat. Membrii comisiei pot adresa candidatului întrebări, fără a depăși acest timp.

V. Evaluarea probei

Art. 14. — (1) Proba de specialitate va fi evaluată separat de cei 2 membri ai comisiei, stabiliți conform art. 9.

(2) La proba practică, nota acordată de către fiecare evaluator va fi calculată ca medie aritmetică cu două zecimale, fără rotunjire, a notelor obținute la cele 3 subiecte din biletul extras în ziua probei. Nota finală pentru proba practică se calculează ca medie aritmetică cu două zecimale, fără rotunjire, a notelor acordate de fiecare evaluator. Nota finală pentru proba

practică trebuie să fie minimum 6 (șase) pentru promovarea examenului.

(3) La prezentarea și motivarea proiectului fiecare evaluator va acorda câte o notă, conform criteriilor stabilite de comisia de examinare. Nota finală pentru proiect se calculează ca medie aritmetică cu două zecimale, fără rotunjire, a notelor acordate de fiecare evaluator. Nota finală pentru proiect trebuie să fie minimum 7 (șapte) pentru promovarea examenului.

(4) În situația în care diferența dintre notele acordate de membrii comisiei, la oricare dintre probe, este mai mare de un punct, vicepreședintele va stabili nota finală, prin reevaluarea probei.

Art. 15. — Media finală este media aritmetică, cu două zecimale, fără rotunjire, a notelor finale pe fiecare probă. Examenul se consideră promovat dacă media finală este cel puțin 7 (șapte).

VI. Dispoziții finale

Art. 16. — Nu se admit contestații la niciuna dintre probe.

Art. 17. — (1) În cazul promovării examenului de atestare a competențelor profesionale, candidatul primește un atestat.

(2) Atestatul se eliberează de secretariatul liceului în care a fost susținut examenul, după promovarea de către candidat a clasei a XII-a.

(3) În cazul nepromovării clasei a XII-a, examenul de atestat susținut și promovat își pierde valabilitatea.

Art. 18. — Eliberarea atestatului nu este condiționată de promovarea examenului de bacalaureat.

Art. 19. — Documentele de examen (inclusiv proiectele elevilor) se supun reglementărilor de arhivare în vigoare.

ANEXĂ
la metodologie

Comisia de examinare*)

R A P O R T

privind rezultatele examenului de atestare a competențelor profesionale ale absolvenților claselor de matematică-informatică și matematică-informatică, intensiv informatică

1. Situația statistică privind rezultatele examenului de atestare a competențelor profesionale ale absolvenților claselor de matematică-informatică și matematică-informatică, intensiv informatică, raportate separat, pentru învățământul de stat și învățământul particular

	Număr de elevi																				Promovabilitate %			
	Înscriși				Prezenți				Absenți				Promovați				Respinși							
	urban		rural		urban		rural		urban		rural		urban		rural		urban		rural		urban		rural	
	B	F	B	F	B	F	B	F	B	F	B	F	B	F	B	F	B	F	B	F	B	F	B	F
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
Total																								
Total general																								

2. Modul de organizare și desfășurare a examenului pentru obținerea atestatului profesional de către absolvenții claselor de matematică-informatică și matematică-informatică, intensiv informatică, numărul centrelor de examen, respectarea prevederilor metodologiei, problemele apărute

3. Propuneri de modificare/completare a metodologiei de organizare și desfășurare a examenului de atestare a competențelor profesionale ale absolvenților claselor de matematică-informatică și matematică-informatică, intensiv informatică

*) Din unitatea școlară/județul (municipiul București).

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. 7

din 9 februarie 2009

Dosar nr. 36/2008

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-a întrunit pentru a examina recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind admisibilitatea cererilor de liberare provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune, din perspectiva îndeplinirii condiției prevăzute de art. 160² alin. 1 teza ultimă, respectiv art. 160⁴ alin. 1 teza ultimă din Codul de procedură penală, în ipoteza săvârșirii, printre altele, și a infracțiunii prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, ținând seama de dispozițiile alin. (2) al aceluiași articol.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 79 de judecători din totalul de 117 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Scutea Gabriela — adjunct al procurorului general.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia în sensul de a se stabili că este admisibilă cererea de liberare provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune în ipoteza săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003, dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional nu depășește 18 ani.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În activitatea instanțelor judecătorești s-a ivit diversitate de practică în legătură cu aplicarea dispozițiilor art. 160² alin. 1 teza ultimă și ale art. 160⁴ alin. 1 teza ultimă din Codul de procedură penală referitoare la liberarea sub control judiciar sau pe cauțiune în cazul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate.

Astfel, unele instanțe au considerat că, în cazul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003, prin care este incriminată „inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unui astfel de grup”, nu sunt aplicabile dispozițiile art. 160² alin. 1 teza ultimă și ale art. 160⁴ alin. 4 teza ultimă din Codul de procedură penală referitoare la posibilitatea acordării liberării provizorii sub control judiciar sau pe cauțiune.

În argumentarea acestui punct de vedere s-a relevat că, din moment ce prin art. 160² alin. 1 și art. 160⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală se prevede că, în cazul infracțiunilor intenționate, liberarea provizorie sub control judiciar și, respectiv, liberarea provizorie pe cauțiune se pot acorda numai dacă pentru acele infracțiuni legea prevede pedeapsa închisorii ce nu depășește 18 ani, apare evident că infracțiunea prevăzută de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003, care „se pedepsește cu închisoare de la 5 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi”, este exceptată de la acordarea liberării provizorii sub control judiciar sau sub cauțiune.

S-a apreciat că această interpretare se impune pentru că prin pedeapsă prevăzută de lege, la care se face referire în art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, nu se poate înțelege decât pedeapsa indicată în textul de lege ce incriminează fapta imputată persoanei vizate, iar nu pedeapsa aplicabilă ca urmare a incidenței unor dispoziții legale de reducere a pedepsei.

Alte instanțe, dimpotrivă, s-au pronunțat în sensul că sunt aplicabile dispozițiile art. 160² alin. 1 teza ultimă și, respectiv, ale art. 160⁴ alin. 1 teza ultimă din Codul de procedură penală ori de câte ori infracțiunea prevăzută de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003 este săvârșită în condițiile reglementate la alin. (2) din același articol, potrivit căruia „pedeapsa pentru faptele prevăzute la alin. (1) nu poate fi mai mare decât sancțiunea

prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat”.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și au aplicat corect dispozițiile legii.

În conformitate cu dispozițiile art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, „liberarea provizorie sub control judiciar se poate acorda în cazul infracțiunilor săvârșite din culpă, precum și în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii ce nu depășește 18 ani”.

Corelativ, potrivit art. 160⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, „liberarea provizorie pe cauțiune se poate acorda de instanța de judecată, atât în cursul urmăririi penale, cât și al judecării, la cerere, când s-a depus cauțiunea și sunt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 160² alin. 1 și 2”, adică „și în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii ce nu depășește 18 ani”.

Din această reglementare rezultă deci că pot accede la liberarea provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune toți cei care au săvârșit infracțiuni intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii ce nu depășește 18 ani, evident dacă îndeplinesc și celelalte condiții prevăzute în textele de lege în care sunt reglementate cele două instituții privind liberarea provizorie.

Ca urmare, devine necesară clarificarea expresiei infracțiuni intenționate „pentru care legea prevede pedeapsa închisorii ce nu depășește 18 ani”, în înțelesul ce putea fi avut în vedere prin art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală.

În acest sens, în cuprinsul art. 141¹ din Codul penal s-a explicat că „prin pedeapsa prevăzută de lege se înțelege pedeapsa prevăzută în textul de lege care incriminează fapta săvârșită în forma consumată, fără luarea în considerare a cauzelor de reducere sau de majorare a pedepsei”.

Or, în raport cu acest înțeles dat de legiuitorul penal noțiunii de pedeapsă prevăzută de lege, trebuie să se considere că, în accepțiunea art. 160² alin. 1 și, implicit, a art. 160⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, sancțiunea pentru infracțiunea reglementată de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003 este cea fixată în însuși cuprinsul alineatului ce conține dispoziția de incriminare, numai în măsura în care pedeapsa pentru infracțiunea cea mai gravă, care intră în scopul grupului infracțional organizat, nu este mai ușoară decât aceea prevăzută în primul alineat.

Așadar, în raport cu reglementarea menționată, pedeapsa prevăzută de lege în cazul infracțiunii incriminate în cuprinsul art. 7 din Legea nr. 39/2003 se determină prin coroborarea dispozițiilor de sancționare din primele două alineate ale acestui text de lege, pentru a nu fi mai mare decât aceea prevăzută de lege în cazul infracțiunii celei mai grave care intră în scopul grupului infracțional organizat.

De aceea, ținându-se seama de acest quantum variabil al maximului pedepsei, prevăzut de art. 7 alin. (2) din Legea nr. 39/2003, cu referire la alin. (1) din același articol, pentru infracțiunea de inițiere sau constituire a unui grup infracțional organizat ori de aderare sau sprijinire sub orice formă a unui astfel de grup, cererile de liberare provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune nu pot fi considerate inadmisibile în cazul unei atari infracțiuni, dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă, care intră în scopul grupului infracțional organizat, nu depășește 18 ani închisoare.

Această interpretare se impune pentru că, în cazul infracțiunii incriminate de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003, a fost adoptat un mod atipic, indirect, de sancționare — folosit de altfel și în cazul infracțiunii de complot (art. 167 alin. 2 din Codul penal) — prin aplicarea căruia determinarea limitelor minimă și maximă ale pedepsei voite de legiuitor nu este susceptibilă de a crea dificultăți.

Stabilirea de către legiuitor a tratamentului sancționator prin dispoziție de trimitere la pedeapsa prevăzută de lege, pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat, este justificată de rațiuni superioare de justă și echitabilă individualizare legală a sancțiunii penale, în

raport cu gradul de pericol social conferit unei anumite infracțiuni de scopul urmărit de făptuitor.

De aceea, față de diversitatea de infracțiuni ce poate face obiectul scopului organizării de grupuri infracționale, sublinierea în cadrul art. 7 alin. (2) din Legea nr. 39/2003 că „pedeapsa pentru faptele prevăzute la alin. (1) nu poate fi mai mare decât sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat” apare ca o consecință logică a necesității ierarhizării sistemului sancționator în raport cu gradul de pericol social specific fiecărei categorii de fapte, constituind astfel soluția legislativă optimă de indicare judicioasă a limitelor pedepsei în cazul unei asemenea infracțiuni.

Așa fiind, prin modul în care este formulată, dispoziția înscrisă în alin. (2) al art. 7 din Legea nr. 39/2003 aduce o completare firească dispoziției de sancționare din primul alineat al aceluiași articol, pedeapsa la care se referă fiind prevăzută astfel de reglementările corelate din primele două alineate ale acestui articol de lege.

În consecință, în temeiul art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și al art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că, în raport cu dispozițiile art. 160² alin. 1 teza ultimă și art. 160⁴ alin. 1 teza ultimă din Codul de procedură penală, cererile de liberare provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune sunt admisibile, în ipoteza săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003, dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat nu depășește 18 ani închisoare.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În aplicarea dispozițiilor art. 160² alin. 1 teza ultimă și ale art. 160⁴ alin. 1 teza ultimă din Codul de procedură penală, stabilesc:

Cererile de liberare provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune sunt admisibile în ipoteza săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003, dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat nu depășește 18 ani.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.
Pronunțată în ședință publică astăzi, 9 februarie 2009.

p. PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**,
eliberat din funcție prin pensionare,
judecător **LIDIA BĂRBULESCU**

Prim-magistrat-asistent,
Adriana Daniela White

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. 8

din 9 februarie 2009

Dosar nr. 37/2008

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-a întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, privind incidența art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală în ipoteza particulară a recurării hotărârilor pronunțate în apel pentru motivul greșitei aplicări a art. 18¹ din Codul penal sau, dimpotrivă, al neaplicării acestei dispoziții.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 79 de judecători din totalul de 117 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Scutea Gabriela, adjunct al procurorului general.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia în sensul de a se stabili că problema aplicării sau nu a dispozițiilor art. 18¹ alin. 1 din Codul penal poate fi analizată în recurs.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În activitatea de judecată a instanțelor s-a ivit practică neunitară în aprecierea incidenței cazului de casare prevăzut la art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală în situația când se invocă greșita aplicare a dispozițiilor art. 18¹ din Codul penal referitoare la fapta care nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Astfel, unele instanțe s-au pronunțat în sensul că, prin modul în care a fost reglementat, cazul de casare prevăzut în art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală poate fi invocat numai dacă eroarea gravă de fapt comisă a determinat reținerea unei situații de fapt infirmate de probe în punctele ei esențiale, având drept consecință pronunțarea unei hotărâri greșite de achitare sau de condamnare, iar nu și atunci când se invocă încălcarea prevederilor art. 18¹ din Codul penal ca urmare a aprecierii necorespunzătoare a gradului de pericol social al faptei.

S-a argumentat că posibilitatea primei instanțe și a celei de apel de a aprecia gradul de pericol social al faptei, pentru a se stabili dacă aceasta constituie sau nu infracțiune, scapă controlului în casare al instanței de recurs, deoarece o asemenea situație, privind stricta aplicare a prevederilor art. 18¹ din Codul penal, excedează reglementării date în cuprinsul art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală, prin care este limitată examinarea hotărârii supuse controlului judiciar numai sub aspectul comiterii unei eventuale erori grave în reținerea faptelor, în măsura în care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri greșite de achitare sau de condamnare.

Alte instanțe, dimpotrivă, s-au pronunțat în sensul că dispozițiile art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală sunt incidente și în cazul verificării în recurs de către instanța de control judiciar a modului în care s-au aplicat prevederile art. 18¹ din Codul penal în legătură cu aprecierea gradului de pericol social al faptelor în raport cu susceptibilitatea lor de a fi considerate infracțiuni.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Prin conținutul de ansamblu dat art. 385⁹ alin. 1 din Codul de procedură penală, motivelor de casare ce se pot invoca în recurs li s-a imprimat un predominant caracter de drept, determinând, de regulă, desființarea hotărârilor atunci când se constată greșita aplicare a dispozițiilor legii, cazurile de apreciere necorespunzătoare a probelor și faptelor fiind restrânse la două, enunțate limitativ la pct. 14 și 18 din cadrul aceluiași alineat.

În acest sens, în reglementarea alineatului menționat s-a prevăzut la pct. 14 că hotărârile sunt supuse casării nu numai în cazul când s-au stabilit pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege, ci și atunci „când s-au aplicat pedepse greșit individualizate în raport cu prevederile art. 72 din Codul penal”, iar la pct. 18, că există caz de casare „când s-a comis o eroare gravă de fapt, având drept consecință pronunțarea unei hotărâri greșite de achitare sau de condamnare”.

În raport cu acest conținut al reglementării ce i s-a dat de legiuitor, cazul de casare prevăzut în art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală presupune o eroare în stabilirea faptelor, care să fie atât de gravă încât să aibă drept consecință

pronunțarea unei hotărâri greșite, de achitare sau de condamnare.

Acest caz de casare presupune o evidentă stabilire eronată a faptelor în existența sau inexistența lor, în natura lor ori în împrejurările în care au fost comise, fie prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau, fie prin denaturarea conținutului acestora, cu condiția să fi influențat soluția adoptată.

Prin *eroare* de fapt se înțelege o greșită examinare a probelor administrate în cauză, în sensul că la dosar există o anumită probă, când în realitate aceasta nu există, sau atunci când se consideră că un anumit act, un anumit raport de expertiză ar demonstra existența unei împrejurări, când în realitate din acest mijloc de probă reiese contrariul.

Eroarea gravă de fapt presupune deci reținerea unei împrejurări esențiale fără ca probele administrate să o susțină sau o nereținere a unei astfel de împrejurări esențiale, deși probele administrate o confirmau, ambele ipoteze fiind rezultatul denaturării grave a probelor.

Tocmai de aceea cenzura instanței de control judiciar, ca instanță de recurs, trebuie să urmărească atenta și completa verificare a întregului material probator din dosar, pentru ca eroarea de fapt sesizată să nu fie doar aparentă sau ca împrejurarea considerată esențială lămuririi cauzei să fie neverificabilă.

Or, eventualele constatări privind gradul de pericol social al unei anumite fapte pot fi consecința unor aprecieri determinate de raționamente bazate pe erori esențiale în reținerea faptelor și a împrejurărilor în care au fost comise ori care privesc persoana făptuitorului.

Cum astfel de erori se pot răsfărânge grav asupra justei rețineri a faptelor și a gradului de pericol social al făptuitorului, cu consecința aplicării unui tratament penal inadecvat, trebuie să se aibă în vedere că însuși scopul procesului penal, ca și principiile aflării adevărului și al rolului activ, astfel cum sunt reglementate în art. 1, 3 și 4 din Codul de procedură penală, impun stabilirea realității în totalitatea sa, cu toate detaliile, având relevanță în justa determinare a gradului de pericol social în accepțiunea prevederilor art. 18¹ din Codul penal.

Evident, numai pe baza aprecierii corecte și complete a materialului probator necesar pot fi descoperite faptele și împrejurările cu reală semnificație pentru evaluarea gradului de pericol social în raport cu elementele la care se referă dispozițiile art. 18¹ alin. 1 și 2 din Codul penal.

De aceea, excluderea posibilității instanței de recurs de a-și exercita cenzura și asupra modului în care instanțele ierarhic inferioare au apreciat conținutul probelor în raport cu elementele ce pot duce la constatarea lipsei vădite de importanță a unei anumite încălcări a legii, de natură a-i conferi lipsa pericolului social al unei infracțiuni, sau, dimpotrivă, la evidențierea gradului de pericol social, cu consecința neaplicabilității dispozițiilor art. 18¹ din Codul penal, ar echivala cu lipsirea de conținut a cazului de casare prevăzut în art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală, putând conduce astfel la denaturarea substanțială a scopului procesului penal și la nesocotirea principiilor sale de bază.

Ca urmare, nu trebuie să prevaleze formalismul în interpretarea dispozițiilor ce guvernează procesul penal, care ar putea echivala cu acceptarea producerii de erori grave, doar pentru a se asigura o aparentă separare a situațiilor de fapt de cele specifice de drept. Înfăptuirea interesului superior al justiției,

acela de aflare a adevărului, și impunerea respectului cuvenit legii fac necesar ca, în cadrul temeiului de casare înscris în art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală, să se examineze și întregul ansamblu de împrejurări de ordin obiectiv sau subiectiv ce trebuie să stea la baza aprecierii incidenței prevederilor art. 18¹ din Codul penal în raport cu cazul concret judecat.

În consecință, recursul în interesul legii, fiind fondat, urmează a fi admis și a se stabili că dispozițiile art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală se interpretează în sensul că ele sunt incidente și în ipoteza atacării cu recurs a hotărârilor pronunțate în apel, atunci când se invocă greșita aplicare a prevederilor art. 18¹ din Codul penal sau, dimpotrivă, neaplicarea acestor prevederi ale legii.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Dispozițiile art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală se interpretează în sensul că sunt incidente și în ipoteza recurării hotărârilor pronunțate în apel, pentru motivul greșitei aplicări a art. 18¹ din Codul penal sau, dimpotrivă, al neaplicării acestei dispoziții legale.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.
Pronunțată în ședință publică astăzi, 9 februarie 2009.

p. PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**,
eliberat din funcție prin pensionare,
judecător **LIDIA BĂRBULESCU**

Prim-magistrat-asistent,
Adriana Daniela White

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. 9 din 9 februarie 2009

Dosar nr. 38/2008

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-a întrunit pentru a examina recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, privind stabilirea admisibilității recursului împotriva încheierii prin care instanța a admis cererea de sesizare a Curții Constituționale pentru a soluționa excepția de neconstituționalitate, dispunând totodată suspendarea judecării cauzei, întemeiată pe art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 79 de judecători din totalul de 117 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procuror Scutea Gabriela — adjunct al procurorului general.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia în sensul de a se stabili că încheierile prin care s-a admis cererea de sesizare a Curții Constituționale în vederea soluționării unei excepții de neconstituționalitate și s-a dispus suspendarea judecării sunt supuse recursului indiferent dacă inculpatul este sau nu arestat ori supus vreunei măsuri preventive.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În activitatea instanțelor judecătorești s-a ivit o diversitate de soluții cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală în cazul recursului declarat împotriva încheierii de admitere a cererii de sesizare a Curții Constituționale și de suspendare a judecării până la soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Astfel, unele instanțe s-au pronunțat în sensul că încheierea prin care se admite cererea de sesizare a Curții Constituționale și se dispune suspendarea judecării până la soluționarea excepției de neconstituționalitate este supusă căii de atac a recursului.

S-a argumentat că acest punct de vedere este impus de dispoziția din partea finală a alin. 6 al art. 303 din Codul de procedură penală, prin care se prevede în mod expres că o astfel de încheiere este supusă recursului.

Alte instanțe, dimpotrivă, au considerat că încheierea prin care se admite cererea de sesizare a Curții Constituționale și se suspendă judecarea cauzei până la soluționarea excepției de neconstituționalitate nu este supusă recursului.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și au aplicat corect dispozițiile legii.

Într-adevăr, în art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală, introdus prin art. I pct. 174 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, se prevede că „instanța suspendă judecata, prin încheiere motivată, și în cazul în care a fost invocată o

excepție de neconstituționalitate, până la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției”, subliniindu-se, în continuare, că „dacă inculpatul este arestat, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 300², iar dacă față de acesta s-a dispus măsura obligării de a nu părăsi localitatea sau măsura obligării de a nu părăsi țara, se aplică, în mod corespunzător, art. 145 și art. 145¹”, pentru ca în partea finală a alineatului să se precizeze că „încheierea este supusă recursului în termen de 24 de ore de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă”.

Corecta interpretare a dispozițiilor cuprinse în alineatul menționat impune însă desprinderea adevăratei finalități a prevederilor art. 303 din Codul de procedură penală, pentru înțelegerea exactă a voinței legiuitorului.

Sub acest aspect este de observat că în textul art. 303 din Codul de procedură penală s-a dat o reglementare de ansamblu instituției suspendării judecării, prevăzându-se în mod firesc, în alin. 3 și 6, posibilitatea atacării cu recurs a încheierii prin care se ia o atare măsură de întrerupere a cursului justiției.

Într-un asemenea cadru, prin prima dispoziție înscrisă în alin. 6 al art. 303 din Codul de procedură penală s-a prevăzut că „instanța suspendă judecata, prin încheiere motivată, și în cazul în care a fost ridicată o excepție de neconstituționalitate, până la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției”, pentru ca prin celelalte dispoziții să se stabilească modul în care se procedează atunci când inculpatul este arestat ori s-au luat alte măsuri de restrângere a libertății sale, instituindu-se doar pentru aceste situații calea de atac a recursului.

Or, dacă intenția legiuitorului ar fi fost de a institui, prin acest alineat, calea de atac a recursului împotriva tuturor dispozițiilor din încheierea de suspendare a judecării și de sesizare a Curții Constituționale, iar nu doar cu privire la măsurile preventive luate, ar fi recurs în redactarea lui la o tehnică legislativă asemănătoare celei specifice alin. 3 din același articol de lege, în care s-a prevăzut, fără echivoc, că „încheierea dată în primă instanță prin care s-a dispus suspendarea cauzei poate fi atacată separat cu recurs la instanța superioară în termen de 24 de ore de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă”, adăugându-se că „recursul nu suspendă executarea și se judecă în termen de 3 zile”.

Așadar, pentru a înțelege corect ce a voit legiuitorul prin formularea dată dispozițiilor înscrise în alin. 6 al art. 303 din Codul de procedură penală, se impune ca aceste dispoziții să fie examinate și apreciate în raport cu reglementarea dată prin legea specială încheierii de sesizare a Curții Constituționale, cu examinarea excepției de neconstituționalitate.

În acest sens, în art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată,

s-a reglementat că „sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției și va fi însoțită de dovezile depuse de părți”, subliniindu-se, în continuare, că „dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare”, pentru ca în alin. 5 al aceluiași articol să se precizeze că „pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate judecarea cauzei se suspendă”, fără să se prevadă nicio cale de atac împotriva unei astfel de încheieri.

Este semnificativ că doar pentru cazul când excepția este inadmisibilă s-a prevăzut, în cuprinsul alin. 6 din același articol, că „încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare”, precizându-se că „recursul se judecă în termen de 3 zile”.

Dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, ce reglementează procedura de soluționare a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în fața instanțelor judecătorești, având caracterul de lege specială în raport cu prevederile Codului de procedură penală, are prioritate de interpretare și aplicare. Așadar, aplicând această regulă de interpretare asupra prevederilor mai sus arătate, rezultă că încheierea prin care se admite cererea de sesizare a Curții Constituționale și se dispune suspendarea judecării până la soluționarea excepției de neconstituționalitate nu este supusă căii de atac a recursului.

Așa fiind, dispozițiile referitoare la recurs, pe care le conține alin. 6 al art. 303 din Codul de procedură penală, au o aplicabilitate restrânsă, privind doar situația inculpatului arestat și măsurile preventive de restrângere a libertății sale, asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, iar nu și însăși încheierea de admitere a cererii de sesizare a Curții Constituționale și de suspendare a judecării până la soluționarea excepției de neconstituționalitate, aspect sub care cauza este oricum supusă cenzurii, exercitată în acest caz printr-un control implicit din partea instanței de contencios constituțional.

În consecință, în temeiul art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și al art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că dispozițiile art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală se interpretează în sensul că încheierea prin care instanța a admis cererea de sesizare a Curții Constituționale și a dispus suspendarea judecării până la soluționarea excepției de neconstituționalitate nu este supusă căii de atac a recursului.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Dispozițiile art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală se interpretează în sensul că:

Încheierea prin care instanța a admis cererea de sesizare a Curții Constituționale și a dispus suspendarea judecării până la soluționarea excepției de neconstituționalitate nu este supusă căii de atac a recursului.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 9 februarie 2009.

p. PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**,
eliberat din funcție prin pensionare,
judecător **LIDIA BĂRBULESCU**

Prim-magistrat-asistent,
Adriana Daniela White

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind punerea în circulație, în scop numismatic, a unei monede dedicate aniversării a 100 de ani de la inaugurarea Portului Constanța**

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, Banca Națională a României va pune în circulație, în scop numismatic, începând cu data de 7 octombrie 2009, o monedă din argint dedicată aniversării a 100 de ani de la inaugurarea Portului Constanța.

Art. 2. — Caracteristicile monedei din argint sunt următoarele:

- valoare nominală: 10 lei;
- formă: rotundă;
- diametru: 37 mm;
- metal: argint;
- titlu: 999‰;
- greutate: 31,103 g;
- calitate: proof;
- margine: zimțată.

Aversul prezintă în partea stângă, în prim-plan, imaginea Bricului „Mircea” — nava-școală a Marinei Române; în dreapta, valoarea nominală a monedei — 10 lei, iar deasupra ei, imaginea Farului „Carol I”; în plan secund, o imagine dinspre mare a orașului Constanța, în care se disting: în partea stângă, Catedrala ortodoxă, iar în dreapta, Cazinoul; în jumătatea superioară, inscripția „ROMANIA”, stema țării și anul emisiunii — 2009.

Reversul prezintă în jumătatea inferioară, în prim-plan, o navă comercială modernă, iar în plan secund, silozurile din Portul Constanța, proiectate de inginerul Anghel Saligny; în jumătatea superioară, inscripția „100 DE ANI DE LA INAUGURAREA PORTULUI CONSTANTA 1909”.

Art. 3. — Monedele, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de broșuri de prezentare a tematicii emisiunii, redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate al emisiunii, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central. Monedele vor fi prezentate în cutii adecvate, pe al căror capac este inscripționată sigla BNR, cu folio argintiu.

Art. 4. — Monedele din argint, dedicate aniversării a 100 de ani de la inaugurarea Portului Constanța, au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Punerea în circulație, în scop numismatic, a monedelor din argint din emisiunea dedicată aniversării a 100 de ani de la inaugurarea Portului Constanța se realizează prin sucursalele București, Cluj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 28 septembrie 2009.

Nr. 35.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii începând cu perioada de aplicare 24 septembrie—23 octombrie 2009**

În baza art. 8 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, în aplicarea prevederilor Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 48 alin. (2) din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României hotărăște:

Începând cu perioada de aplicare 24 septembrie—23 octombrie 2009, ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii sunt următoarele:

— 3,68% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în lei;

— 1,57% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în euro;

— 0,97% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în dolari SUA.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 9 octombrie 2009.

Nr. 38.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

